

D E C I Z I E

în numele Legii

16 februarie 2016

or. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată M. V.,

judecătorii V. N., D. E.,

cu grefierul G. N.,

cu participarea:

procurorului xxxx,

avocatului xxxx,

interpretului xxxx

inculpaților xxxx și xxxx

a judecat în ședință publică apelul declarat de avocatul xxxx în interesele inculpaților xxxx și xxxx împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 16 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală în privința inculpaților:

xxxx, născut la xx.xx.xxxx, originar, domiciliat și locuitor al or. xxxx, bd. x xxxx, nr. xxxx, xxxx, cetățean al xxxx, celibatar, cu studii medii incomplete, nu este angajat în câmpul muncii, nu are antecedente penale,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal,

și

xxxx, născut la xx.xx.xxxx, originar din xxxx, locuitor al or. xxxx, str. xxxx, nr. xx, bl. xx, ap. xxxx, sector x, xxxx, cetățean al xxxx, căsătorit, are la întreținere un copil minor, nu este angajat în câmpul muncii, nu are antecedente penale,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal,

Procedura de citare legal executată.

Cauza a fost examinată de instanța de fond în termen de la 17.11.2015 până la 16.12.2015, și de instanța de apel în termen de la 04.01.2016 până la 16.02.2016.

Avocatul inculpaților și inculpații au pledat pentru admiterea apelului în sensul declarat.

Procurorul s-a pronunțat pentru respingerea apelului.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Cahul din 16 decembrie 2015, xxxx și xxxx au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2), lit. b) c) Cod penal, stabilindu-le fiecăruia pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, echivalent a 60 000 (șaizeci mii) lei cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip

semînchis. Termenul de ispășire a pedepselor fiind necesar de a le fi calculat din momentul pronunțării sentinței, cu includerea în termenul dat a timpului aflării în arest de la 05.11.2015 până la 16.12.2015. Iar, măsura preventivă – arestul în privința lui xxxx și xxxx fiind menținut până la punerea în executare a pedepsei închisorii.

Corpurile delictive - 2 (două) DVD-R „OBARGES” de culoare aurie cu gri cu inscripții DVD-R, 4,7 GB / 120 min, pe care este înscrisă „Interceptarea convorbirilor din 05.11.2015” avută loc între xxxx, xxxx și xxxx, cât și cercetarea la fața locului din 05.11.2015 în cadrul căreia au fost depistate 5 bancnote cu nominalul 500 Euro fiecare, în sumă de 2 500 Euro, care au fost împachetate în pachetul nr. 4; CD-R „OBARGES” de culoare gri cu inscripții CD-R, 700 MB / 80 min pe care este înscrisă înregistrarea audio-video a „Cercetării la fața locului din 05.11.2015”, care a fost împachetat în pachetul nr. 5-a le păstra în dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia. Iar, banii în sumă de 2 500 Euro compusă din 5 bancnote cu nominalul de 500 Euro fiecare cu seria și numărul după cum urmează:

una bancnotă cu nominalul de 500 Euro, anul emisiei 2002, seria și nr. X07126573331;

una bancnotă cu nominalul de 500 Euro, anul emisiei 2002, seria și nr. X00406009721;

una bancnotă cu nominalul de 500 Euro, anul emisiei 2002, seria și nr. X03230040737;

una bancnotă cu nominalul de 500 Euro, anul emisiei 2002, seria și nr. N31056062583;

una bancnotă cu nominalul de 500 Euro, anul emisiei 2002, seria și nr. X03171136295; ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 05.11.2015 și împachetate în pachetul nr. 2, în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (4) Cod de procedură penală, au fost trecute în venitul statului.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în procedură simplificată.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt: xxxx acționând de comun acord cu xxxx, la data de 05.11.2015, la momentul trecerii frontierei de stat a Republicii Moldova, prin punctul de trecere a frontierei xxxx - xxxx, în jurul orelor 08:30, având intenția de a oferi bani unei persoane publice, în legătură cu efectuarea de către acesta a controlului actelor de identitate a lui xxxx care sa numit xxxx și depistarea semnelor de falsificare a cărții de identitate și anume, a pașaportului bulgar nr. xxxx, pe numele xxxx, în cadrul discuției cu șeful sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” - xxxx, în sediul sectorului Poliției de Frontieră „xxxx”, care întocmea actele procedurale pe marginea materialului demarat pe faptul presupusei falsificări a cărții de identitate, și anume a pașaportului nr. xxxx, pe numele xxxx, au propus, promis în vederea oferirii și dării lui xxxx suma de 2 500 Euro pentru permiterea trecerii frontierei R. M. de către xxxx și neexaminarea și adoptarea măsurilor necesare de către acesta în legătură cu cercetarea presupusei falsificări și utilizare a actului de identitate menționat pe numele lui xxxx, adică pentru îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

Ulterior, în continuarea intenției sale infracționale, în biroul de serviciu a sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” xxxx, i-a dat suma de 2 500 Euro șefului sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” - xxxx pentru permiterea trecerii frontierei R. M. de către xxxx și neexaminarea și adoptarea măsurilor necesare de către acesta în legătură cu cercetarea presupusei falsificări și utilizare a actului de identitate menționat pe numele lui xxxx, pe care-l deținea xxxx.

Faptele acestuia fiind încadrate în baza art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, conform indicilor calificativi, coruperea activă, adică promisiunea, oferirea, prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, în proporții mari.

xxxx, acționând de comun acord cu xxxx, la data de 05.11.2015, la momentul trecerii frontierei de stat a Republicii Moldova, prin punctul de trecere a frontierei xxxx, în jurul orelor 08:30, având intenția de a oferi bani unei persoane, în legătură cu efectuarea de către aceasta a controlului actelor de identitate a lui, care sa xxxx și depistarea semnelor de falsificare a cărții de identitate și anume, a pașaportului bulgar nr. xxxx, pe numele xxxx, pe care-l deținea, în cadrul discuției cu șeful sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” - xxxx, în sediul sectorului Poliției de Frontieră „xxxx”, care întocmea actele procedurale pe marginea materialului demarat pe faptul presupusei falsificări a cărții de identitate și anume, a pașaportului bulgar nr. xxxx, pe numele xxxx, au propus, promis în vederea oferirii și dării lui xxxx suma de 2 500 Euro pentru permiterea trecerii frontierei a Republicii Moldova de către xxxx și neexaminarea și adoptarea măsurilor necesare de către acesta în legătură cu cercetarea presupusei falsificări și utilizare a actului de identitate menționat pe numele lui xxxx, adică pentru îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

Ulterior, în continuarea intenției sale infracționale, în biroul de serviciu a sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” prin mijlocitorul xxxx, i-a dat suma de 2 500 Euro șefului sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” - xxxx pentru permiterea trecerii frontierei R. M. de către xxxx și neexaminarea și adoptarea măsurilor necesare de către acesta în legătură cu cercetarea presupusei falsificări și utilizare a actului de identitate menționat pe numele lui xxxx, pe care-l deținea xxxx.

Acțiuni ce au fost încadrate în baza art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, conform indicilor calificativi, coruperea activă, adică promisiunea, oferirea, prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, în proporții mari.

La data de 18 decembrie 2015, avocatul xxxx în interesele inculpaților xxxx și xxxx a depus cerere de apel, solicitând casarea sentinței Judecătorei Cahul din 16 decembrie 2015, în partea stabilirii pedepsei și emiterea unei noi hotărâri privind aplicarea art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de 1 an, în privința lui xxxx și xxxx.

În motivarea cererii de apel a menționat că, consideră sentința Judecătorei Cahul din 16.12.2015 ca fiind ilegală și nefondată, în partea stabilirii pedepsei, indicând că instanța a aplicat o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de către acuzare și apărare. De asemenea a indicat că, apărarea consideră că instanța nu a fost una obiectivă și imparțială la stabilirea pedepsei, odată ce din oficiu a respins aplicarea art. 90 Cod penal, deși acuzatorul de stat și apărarea a solicitat aplicarea art. 90 Cod penal, astfel instanța a încălcat prevederile art. 317 Cod de procedură penală. La fel, s-a făcut trimitere în cererea de apel și la faptul că, prima instanță încalcă motivează soluția sa precum că, xxxx și xxxx sunt cetățeni străini, nu au loc permanent de trai pe teritoriul RM astfel, ar face imposibilă executarea pedepsei condiționate. Or, prevederile art. 90 Cod penal, nu face asemenea excepții sau restricții de aplicare în cazul cetățenilor străini sau celor fără loc de trai permanent. În plus, xxxx și xxxx cunosc despre consecințele nerespectării art. 90 Cod penal, totodată, instanța de judecată eronat, subiectiv și părtinitor constată precum că condamnații nu vor executa suspendarea condiționată. Dar, nu a luat în considerație faptul că xxxx și xxxx dispun de spațiu de locuit temporar pe teritoriul RM, confirmat prin declarația notarială existentă la materialele prezentei cauze penale. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de fond nu sa examinat probe ce ar confirma imposibil executarea pedepsei penale, dar dimpotrivă după cum s-a menționat mai sus, inculpații dispun de spațiu locativ conform declarațiilor notariale existente la materialele cauzei penale. Or, instanța de judecată contrar prevederilor art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, își întemeiază soluția fără referire la probe, care să existe la dosar, respectiv nu puteau fi cercetate în fond, ca mai apoi să argumenteze neaplicarea art. 90 Cod penal.

La fel, a menționat și faptul că, instanța de fond, urma să țină cont de faptul că inculpații nu neagă săvârșirea infracțiunii descrise, ba dimpotrivă, au declarat că recunosc în totalitate faptele indicate în rechizitoriul și încadrarea juridică așa cum a fost reținut în rechizitoriul, solicitând judecarea cauzei pe baza probelor administrate la dosar, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală. Deoarece, xxxx și xxxx au recunoscut în întregime vinovăția pentru infracțiunea comisă, inclusiv reieșind din ansamblu circumstanțelor existente, instanța putea să se conducă de prevederile art. 90 Cod penal și să ofere inculpaților xxxx și xxxx posibilitatea reală să-și dovedească corijarea în afara închisorii. Ținând cont de faptele și circumstanțele cauzei penale de învinuire a lui xxxx și xxxx, suspendarea condiționată a executării pedepsei este cea mai optimă soluție pentru corectarea lor.

Un alt argument al apelului este cel că infracțiunea încriminată este comisă, pe teritoriul unui stat străin pentru condamnați, unde nu cunosc limba de comunicare dar și legislația penală a RM, aflându-se pentru prima dată pe teritoriul statului RM. xxxx și xxxx anterior nu au fost judecați și nu au antecedente penale. xxxx fiind un tânăr de 19 ani, se află la începutul căii de viață. Aplicarea unei pedepse reale nu este rezonabilă și dimpotrivă, va ruina personalitatea acestuia. Atmosfera din penitenciar va marca negativ persoana învinuitului. Corectarea lui xxxx și xxxx este posibilă fără ispășirea pedepsei reale. În perioada de probă fixată, xxxx și xxxx oferă asigurări că vor avea un comportament exemplar, că nu vor încălca obligațiile stabilite de instanță și nu vor comite infracțiuni sau contravenții, respectând ordinea publică. Infracțiunea care se încrimează învinuiților constituie o infracțiune gravă, dar care oferă posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei. Mai mult ca atât, în baza art. 76 Cod penal s-au constatat circumstanțe atenuante, printre care, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni; anterior nu a fost judecați; recunoașterea vinovăției; căința sinceră; contribuirea activă la descoperirea infracțiunii; sunt cetățeni străini necunoscând legislația RM; pentru prima dată se află pe teritoriul RM; nu posedă limba de comunicare pe teritoriul RM; xxxx este grav bolnav; xxxxx are la întreținere un copil minor.

Menționând în apel și faptul că, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului relevă următoarele forme de tratament inuman, condițiile neadecvate de detenție (*Ostrovar v. Moldova*, no. 35207/03, 13 septembrie 2005); neacordarea asistenței medicale de bază și lipsa unei asistențe medicale corespunzătoare persoanelor deținute (*Paladi v. Moldova* [GC], no. 39806/05, 10 martie 2009). Uneori, însăși starea de sănătate a persoanei este incompatibilă cu detenția provizorie. De exemplu, întârzierea nejustificată de transferare în instituție specializată și neacordarea asistenței medicale specifice poate constitui tratament inuman (*Oprea v. Moldova*, no. 38055/06, 21 decembrie 2010). Indicând că, în cazul condamnării reale cu executarea în închisoare pe teritoriul R.M. a lui xxxx și xxxx, se va sesiza cu certitudine CEDO, deoarece are loc încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin prisma art. 3, 6 CEDO. Din acest considerent, pentru a evita o condamnare suplimentară a R. M. la CEDO cu prejudicierea statului în vederea despăgubirilor materiale și morale a lui xxxx și xxxx, apărarea consideră necesar aplicarea art. 90 Cod penal, de a fi suspendată pedeapsa cu închisoare stabilită condamnaților nominalizați.

Cererea de apel întemeindu-se pe prevederile art. 400-419 Cod de procedură penală, art. 3, 6 CEDO.

Procedura de citare la instanța de apel a fost legal executată.

În ședința instanței de apel, *inculpații xxxx și xxxx și avocatul acestora xxxx* au susținut apelul declarat, cu argumentele expuse în cererea de apel, suplimentar menționând că, ambii inculpați au săvârșit infracțiunea contra statului pentru prima dată, anterior nu au fost judecați, au recunoscut vinovăția integral solicitând aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, nu au tergiversat examinarea cauzei, s-au căit sincer, pentru prima dată se află pe teritoriul RM. De asemenea, xxxx este foarte grav bolnav, potrivit certificatului medical se desprinde că acesta a suferit intervenție chirurgicală la vârsta de un an, în xxxx, suferă de hipertensiune arterială și crize cardiace, care se manifestă prin insuficiență respiratorie și tahicardie, durere în zona toracică în urma oricărui efort fizic simplu, în același timp suferă de stare depresivă în spații închise, menționând că celula pentru el este contraindicat din punct de vedere medical, iritare la zgomote puternice, strigăte și agresivitate sporită, pierderi de cunoștință. Chiar și în penitenciar fiind deținut și-a pierdut cunoștința. Totodată, xxxx invocând că starea sănătății s-a înrăutățit, în condițiile penitenciarului la toate solicitările ce le-a înaintat, nu a fost acordată asistență medicală suficientă. Menționând și faptul că este de acord să achite amenda aplicată, are sursele necesare de a fi achitată această amendă imediat, dar solicită aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, așa cum are loc de trai în RM și este gata ca să-și aducă și copilul și soția în Moldova, care la moment locuiesc în București, are surse financiare și pentru trai. În linii generale și limba posedând-o, așa cum, a locuit în xxxx, considerând că nu sunt impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. La fel, și xxxx a menționat că consideră că sunt temeiuri de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, că și el are surse financiare pentru a achita amenda, permanent este necesar ca el să fie supus controlului medical, deoarece, tratamentul trebuie să fie continuu. Ambii se căiesc de cele comise, au recunoscut integral vinovăția în cele comise.

Au mai fost menționat și faptul că, xxxx s-a adresat cu cerere către Biroul Migrație și Azil, solicitând acordarea acestuia pe teritoriul RM, azil, pe motive politico – naționale, însă nu există o hotărâre definitivă, irevocabilă pe acest caz, respectiv rezultă că xxxx

nu are intenția de a părăsi teritoriul RM. În cazul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, acesta nu dorește nici într-un caz să părăsească teritoriul RM. Mai mult ca atât, la materialele cauzei au fost anexate și declarațiile notariale privind domiciliul inculpaților, cu adresele în orașul xxxx. Și, aceștia ar putea la necesitatea și potrivit obligațiilor să se prezinte la Biroul de Probațiune întru onorarea obligațiilor. Aceștia cunoscând faptul că, în cazul încălcării obligațiilor, măsura va fi preschimbată. Sunt conștienți și de faptul că, dacă vor părăsi teritoriul RM, vor fi dați în căutare internațională, invocând că era necesar ca prima instanță să aplice prevederile art. 90 Cod penal, la adoptarea sentinței, mai ales că și acuzarea a solicitat aplicarea pedepsei cu suspendarea acesteia pe un termen de doi ani, pentru fiecare inculpat.

Procurorul xxxx în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului ca nefondat, invocând că sentința este legală, bazată pe probe obiective, pertinente și acumulate legal. Menționând că în prima instanță a solicitat aplicarea art. 90 Cod penal din motiv că inculpații au recunoscut vina, au conlucrat cu organele de urmărire penală, iar în instanța de judecată cauza a fost examinată în procedură simplificată, aceste circumstanțe determinând acuzarea să solicite suspendarea condiționată a executării pedepsei. Însă, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea. Din care considerente a solicitat respingerea apelului declarat și menținerea sentinței primei instanțe.

Colegiul judiciar, audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, conchide necesitatea respingerii apelului declarat de avocatul xxxx în interesele inculpaților xxxx și xxxx, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței Judecătorei Cahul din 16 decembrie 2015.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *„instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat”*.

Conform art. 414 alin.(1),(2),(3) Cod de procedură penală, *„instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță”*.

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpaților xxxx și xxxx, colegiul judiciar constată, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa lui xxxx și xxxx din 05 noiembrie 2015, orele 08:30, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpații xxxx și xxxx, în circumstanțele descrise mai sus.

La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței de către instanța de fond, infracțiunea a fost corect calificată pe art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„coruperea activă, adică promisiunea, oferirea, prin mijlocitor unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, în proporții mari”*.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, și nici n-au fost cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, așa cum n-au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri.

Mai mult ca atât, cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, așa cum inculpații xxxx și xxxx au depus cererea autentică de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (Vol. II, f.d.24-25), declarând aceștia că recunosc săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, fiind admisă cererea inculpaților s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art. 364¹ alin. (1), (2), (8) Cod de procedură penală, *„până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. (8) Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”*.

La pct. 30 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești nr. 13 din 16.12.2013, practica judiciară națională este generalizată în aspectul, că *„împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate. În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ CPP, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) CPP și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”*.

Colegiul judiciar a constatat, că la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpaților xxxx și xxxx privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta săvârșită de inculpații xxxx și xxxx este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală. Just a apreciat prima instanță că, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpații xxxx și xxxx în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, instanța de fond corect a calificat infracțiunea pe art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea probelor acumulate în prezenta cauza penală, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Căpean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Este de menționat faptul că, ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Colegiul judiciar reține că, inculpații xxxx și xxxx nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, și nici calificarea faptei imputate, dar sunt rezervați asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, și solicită aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, considerând că pedeapsa aplicată este una prea aspră.

Nu poate fi reținut de instanța de apel argumentul că, instanța de fond la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, deoarece, materialele dosarului demonstrează contrariul. Aici colegiul judiciar nu constată vre-o circumstanță care ar fi condiționat aplicarea art. 90 Cod penal, care prevede condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel notează și faptul că promisiunea, oferirea sau darea unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin pentru a îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, prin sine este prejudiciabil raporturilor de bună credință stabilite într-un stat de drept, or infracțiunea dată este plasată la Capitolul XV Cod penal, infracțiuni contra bunei desfășurări a activității în sfera publică. Mai mult ca atât este de menționat faptul că nimeni nu poate fi considerat că nu cunoaște legea, adagiu latin ce exprimă principiul potrivit căruia se prezumă că toată lumea cunoaște legea și nimeni nu poate fi apărat de răspundere invocând necunoașterea prevederilor ei, aceasta nu exonerează de răspundere. Principiu ce se aplică nu doar pe teritoriul RM, mai mult ca atât că nu doar pe teritoriul RM este infracțiune darea banilor unei persoane publice pentru a îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Cunoașterea și respectarea legii definesc atitudinea civică, comportamentul etic, grija față de valorile sociale, apărute și promovate prin actele normative, față de interesele fundamentale ale întăririi și dezvoltării societății. Legile și celelalte acte normative sunt aduse la cunoștință prin publicarea lor în "Monitorul Oficial al R.M." și prin alte mijloace de comunicare. Potrivit art. 23 din Constituția RM, "(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică. (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative".

În conformitate cu prevederile art. 5 Cod penal, "(1) persoanele care au săvârșit infracțiuni sînt egale în fața legii și sînt supuse răspunderii penale fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație".

Colegiul judiciar reține că, calificarea juridică a faptei comise de către inculpații xxxx și xxxx, operată de instanța de fond, este una corectă și corespunde criteriilor de calificare stabilite în Capitolul XII al Codului penal, și în special art. 113 Cod penal. Mai mult ca atât, încadrarea corectă a faptelor comise este demonstrată și prin prevederile pct. 10.4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, "*infracțiunea prevăzută la art. 325 Cod penal este formală și se consumă odată cu săvîrșirea acțiunii de promisiune, oferire....*" Iar, potrivit pct. 11 al hotărârii menționate mai sus, "*infracțiunea de corupere activă se săvîrșește numai cu intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice...*". Situație ce se desprinde în cazul dat xxxx, acționând de comun acord cu xxxx, la data de 05.11.2015, în biroul de serviciu a sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” prin mijlocitorul XXXXXXXXXX, i-a dat suma de 2 500 Euro șefului sectorului Poliției de Frontieră „xxxx” - xxxx pentru permiterea trecerii frontierei R. M. de către xxxx și neexaminarea și adoptarea măsurilor necesare de către acesta în legătură cu cercetarea presupusei falsificări și utilizare a actului de identitate menționat pe numele lui xxxx, pe care-l deținea xxxx. Mai mult ca atât că inculpații nici nu au negat faptul comiterii infracțiunii, ei recunoscând vina și solicitând examinarea cauzei în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale.

Colegiul judiciar conchide că, prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont și de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, că aceasta face parte din categoria celor grave; de persoana inculpaților, și anume că xxxx este bolnav, iar xxxx are la întreținere un copil minor; de faptul că aceștia sunt pentru prima dată pe banca acuzaților; au recunoscut vina, contribuind astfel la descoperirea infracțiunii. Desprinzându-se potrivit art. 76 Cod penal existența circumstanțelor atenuante în privința inculpaților și lipsa circumstanțelor agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal. În acest sens, prima instanță aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit căroră, "*inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiară de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. ....*". Astfel, aplicând în privința lui xxxx și xxxx pedeapsa sub

formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu amendă în mărime de 3 000 unități convenționale. Pedepsă, care după părerea instanței de apel, este echivalentă gravității faptei comise și va duce la atingerea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal. Prima instanță ținând cont și de prevederile p. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 ”cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, potrivit căreia instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă ”în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”, iar potrivit p. 4 al hotărârii menționate, ”categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață”.

Din cele expuse și ținând cont de prevederile art. 6 CEDO, ”orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul”, colegiul judiciar considerând neîntemeiat argumentul avocatului precum că, pedeapsa aplicată inculpaților este prea aspră și chiar mai aspră decât cea solicitată de către acuzare și apărare. În cazul dat fiind necesar de menționat că judecătorii la înfăptuirea justiției sunt independenți și se supun numai legii, astfel aceștia nu depind nici de partea apărării, dar nici de cea a acuzării, luând decizii doar în baza legii.

Instanța de apel notează că, la pronunțarea sentinței instanța de fond a pus accent pe faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, dar totodată a și ținut cont de faptele comise de inculpați, care sunt săvârșite contra activității normale și legale a Poliției de Frontieră. Ceea ce nu duce la stabilirea pedepsei cât mai blânde, dar care să ducă la atingerea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume, restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către aceștia, cât și de către alte persoane.

Nu poate fi reținut de instanța de apel nici argumentul prin care se face referire la practica CEDO referitoare la condițiile degradante și inumane de detenție, deoarece acest motiv al apelului se referă la executarea pedepsei și nicidecum la stabilirea pedepsei.

Colegiul judiciar conchide că, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, după părerea instanței de apel, în cazul dat pedeapsa stabilită de prima instanță este una echitabilă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal, aplicată cu respectarea prevederilor legislației naționale și internaționale, ținându-se cont și de prevederile art. 3, 6 CEDO. Pedepsă, care după părerea colegiului judiciar duce la realizarea scopului legii penale și al pedepsei penale. Mai mult ca atât, se reține și faptul că circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicate. Fapt la care se face trimitere și prin recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 61 din 14.12.2013, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție.

Instanța de apel notează că, în conformitate cu art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea. În cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece, se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Ține de menționat că, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căreia pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Astfel, prin pedeapsa stabilită de prima instanță inculpaților xxxx și xxxx se asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiune. Deci, în cazul dat instanța de fond a asigurat aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune și ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inclusiv cu aplicarea pedepselor complementare care sunt obligatorii. În asemenea circumstanțe, pedeapsa stabilită neputând fi mai mică de 2 ani închisoare cu amendă de 3 000 unități convenționale, pedeapsă stabilită cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Astfel, rezultând că și acest argument al apărării est neîntemeiat.

La fel, nu poate fi reținut nici argumentul apărării precum că xxxx este grav bolnav și celula pentru el este contraindicat din punct de vedere medical. Însă, din certificatul medical anexat la materialele dosarului (Vol. II, f.d.98) nu se desprinde că acesta suferă de vre-o boală din lista bolilor care constituie temeiul prezentării condamnatului grav bolnav pentru liberarea de la executarea pedepsei, listă care este anexă la Regulamentul cu privire la modul de prezentare pentru liberarea de la executarea pedepsei condamnaților grav bolnavi, deci, nefiind acesta nici temei de aplicare a prevederilor art. 95 Cod penal. Din cele menționate desprinzându-se posibilitatea aplicării pedepsei cu închisoarea și în privința inculpatului xxxx. Mai mult ca atât, potrivit art. 230 alin. (1) Cod de executare, ”dreptul la asistență medicală al persoanelor condamnate este garantat”. Deci, în caz de necesitate, persoanele condamnate beneficiază în mod gratuit de asistență medicală și de medicamente.

Instanța de apel reține și faptul că, în cazul dat nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal, așa cum, corectarea inculpaților nu este posibilă fără izolarea lor de societate. Concluzia la care ajunge instanța de apel ținând cont de gravitatea faptei comise, care discreditează și compromit activitatea Poliției de Frontieră.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul apărării că suspendarea condiționată a executării pedepsei este cea mai optimă soluție pentru corectarea inculpaților xxxx și xxxx.

Colegiul judiciar notează că, în cazul infracțiunilor de corupție, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Deci, fiind necesar asigurarea exercitării scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni. Totodată, ținând cont de faptele comise de inculpați, care sunt săvârșite contra activității normale și legale a Poliției de Frontieră, aceasta nu duce la stabilirea pedepsei cât mai blânde, dar a unei pedepse echivalente acțiunilor săvârșite.

Mai mult ca atât, potrivit art. 261 alin. (1) Cod de executare, „*instanța care a judecat cauza în fond trimite hotărîrea privind suspendarea executării pedepsei organului de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului*”. Astfel, fiind necesar ca condamnații pe toată perioada de probațiune să se prezinte la organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul. Inculpații xxxx și xxxx sunt cetățeni străini și pe teritoriul RM nu au loc de trai, iar declarațiile din numele lui xxxx precum că dă acordul ca xxxx și xxxx să fie înregistrați temporar în casa de locuit situată în mun. xxxx, str. xxxx xx/x, cei aparține (Vol. II, f.d.22-23), reprezintă doar simplu acord ca aceștia să fie înregistrați. Însă, din aceste declarații nu rezultă că inculpații xxxx și xxxx vor locui la persoana dată. La materialele dosarului nu sunt anexate permise de ședere în RM eliberate pe numele inculpaților și nimeni nu garantează că va fi eliberat permis de ședere pe numele acestora, care le-ar atesta dreptul de ședere legală pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea și cererea din 29.12.2015 înaintată către Biroul de Migrațiune și Azil de la cetățeanul xxxx, prin care solicită acordarea azilului politic pe teritoriul RM, nu este dovadă că aceasta a fost depusă la Biroul Migrațiune și Azil, așa cum nu este plasat numărul de înregistrare a acesteia. Mai mult ca atât nu este cunoscut faptul de va fi admisă cererea dată, chiar de a fost depusă la Biroul Migrațiune și Azil.

Toate acestea denotă faptul că va fi imposibil verificarea executării pedepsei de către inculpați, care în cazul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal trebuie să se prezinte o dată pe lună la organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului, dar inculpații xxxx și xxxx nu au loc de trai pe teritoriul RM și perioada de probațiune nu poate fi mai mică de 1 an. Astfel, instanța de apel nu este fermă că prevederile art. 90 Cod penal și cele ale art. 261 Cod de executare, vor fi realizate.

La fel, este mare probabilitatea ca după executarea pedepsei aceștia să fie expulzați de pe teritoriul RM, așa cum, în conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) al Legii nr. 200 din XXXXXXXXXX privind regimul străinilor în RM, „*împotriva străinului care a săvârșit o contravenție sau o infracțiune pe teritoriul Republicii Moldova poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și de Codul contravențional*”.

Mai mult ca atât, potrivit art. 32 alin. (5), lit. b) al aceleiași legi, „*decizia privind refuzul acordării dreptului de ședere provizorie se emite în cazul în care: b) există vreunul din motivele de nepermitere a intrării pe teritoriul Republicii Moldova prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), c), d), e), g), h) și i)*”.

Conform art. 8 alin. (1), lit. e) al aceleiași legi „*străinilor nu li se permite intrarea pe teritoriul Republicii Moldova dacă: e) au prezentat informații false la perfectarea documentelor de intrare în Republica Moldova*”.

Luând în considerație faptul că la traversarea frontierei de stat, inculpații xxxx și xxxx, au comis acțiuni, prevăzute de art. 8 alin. (1), lit. e) al Legii nr. 200 din XXXXXXXXXX privind regimul străinilor în RM, există mare probabilitate că în privința inculpaților, va fi emisă decizia privind refuzul acordării dreptului de ședere provizorie. Fapt care duce la imposibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, așa cum în cazul în care li se va interzice aflarea pe teritoriul RM, nu va fi posibil ca aceștia să se prezinte la organul de probațiune.

Ținând cont de cele indicate mai sus, colegiul judiciar consideră că apelul declarat de către avocatul xxxx în interesele inculpaților xxxx și xxxx este nefondat, dar instanța de fond a tras corect concluzia cu privire la necesitatea aplicării în privința lui xxxx și xxxx pedepsei cu închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, conducându-se de art. 413-414, art.415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, colegiul judiciar,

DECIDE :

Se respinge ca nefondat apelul declarat de către avocatul xxxx în interesele inculpaților xxxx și xxxx.

Se menține sentința Judecătorei Cahul din 16 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe xxxx și xxxx învinuți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (2), lit. b), c) Cod penal.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public la 16 martie 2016, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată:

M. V.

Judecătorii:

V. N.

D. E.